

[Statsministeren.]

at der blot har været vekslet Ord om det, men det er noget helt andet end det, der nu foreslaas. Efter hans Mening var det ikke ganske i Overensstemmelse med de Betragtninger, der var fremme ved Behandlingen og Afstemningen om Forligsloven og Forligsmandsinstitutionen, men han vilde dog ikke helt afvise Tanken; han var ikke nogen Principrytter — saaledes tror jeg, Ordene faldt —, hvis der kom en Henvendelse baade fra Parterne og fra politisk Side. Men det er noget helt andet at inddrage Spørgsmaalet i selve den store Konflikt og løse det sammen med denne. Da det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft talte ved første Behandling her i Salen, tænkte jeg mig, at det var det, han tænkte paa, men efter det korte Samraad, jeg havde med Udvalget, forstod jeg, at det var ikke det, han vilde, men at han vilde tage Mæglingforslaget op for Slagteriarbejderne alene og have stillet et nyt Mæglingforslag. Det er der i hvert Fald ikke for mig fremsat noget som helst Ønske om fra nogen af Siderne, og Forligsmanden mener, at der hverken fra Slagteriarbejdernes eller Slagteriernes Side over for ham er fremsat noget Ønske herom; og navnlig er der ikke fremsat noget Ønske herom, efter at Lovforslaget er fremsat, og det var det, der var Forudsætningen for ærede Medlemmer, at der kom en saadan Henvendelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Naar den højtærede Formand meddeler, at den omtalte Skrivelse fra Handelsministeren skulde være tilgaaet § 45-Udvalget, tvivler jeg naturligvis ikke et Øjeblik paa, at Formanden mener, dette er rigtigt, men i min Egenskab af Formand for § 45-Udvalget maa jeg oplyse, at jeg ikke har modtaget en saadan Skrivelse og heller ikke fra Bureauet har modtaget nogen Meddelelse om, at en saadan Skrivelse er tilgaaet Udvalget.

Formanden: Jeg har her under Mødet modtaget en Meddelelse fra de Embedsmænd, der staar til Raadighed. Jeg har naturligvis talt ud fra min bedste Overbevisning. Nu skal det blive grundigt undersøgt, hvor den paagældende Skrivelse befinder sig.

Ordføreren (Christmas Møller): Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Spørgs-

maal og de Svar, Udvalget har faaet, ikke er blevet optrykt som Bilag til Betænkningen, maa det ærede Medlem give sig selv en vis Del af Skylden derfor, idet der ikke er stillet Krav om, at noget saadant skulde ske. Men hvis dette beror paa en Fejltagelse, vil hans Ønske meget nemt kunne opfyldes paa den Maade — det har jeg ogsaa sagt til det ærede Medlem —, at Skrivelserne bliver optrykt og omdelt til det høje Tings Medlemmer senere.

I Anledning af de Bemærkninger, som baade det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde, holdt i lidt forskellig Form, saaledes som det er de ærede Medlemmers Vane, om, hvorledes Regeringen tvang Støttepartierne til at stemme for, og hvorledes Mindretallet her trumfede sin Vilje igennem, skal jeg blot henvise de to ærede Medlemmer til de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har for sit Vedkommende allerede svaret. Af mine Udtalelser fremgaar, at Det konservative Folkeparti for det Tilfælde, at der ikke under Udvalgsbehandlingen viste sig nogen Mulighed for en Løsning af Sagen, eller viste sig noget, som kunde føre Parterne sammen eller kunde føre til paa den ene eller den anden Maade at optage Sagen igen, vilde stemme for den højtærede Regerings Forslag. Man har saaledes fra første Færd kunnet være opmærksom paa, hvorledes vor Stilling var, og jeg skal yderligere tilføje, at inden den højtærede Regering havde fattet sin Beslutning om at søge Mæglingforslaget ophøjet til Lov, havde Det konservative Folkeparti givet Udtryk for, at det mente, en saadan Fremgangsmaade var rigtig.

Med Hensyn til den Debat, der har været ført mellem den højtærede Statsminister og ærede Medlemmer angaaende, hvad der er sket i Udvalget, vil jeg gerne sige, at det var just det, jeg tænkte paa ved første Behandling, om der skulde kunne vise sig noget, saaledes at Parterne selv kunde ordne Sagen. Og det staar for mig saaledes, at Problemet i Udvalget kom til at ligge paa den Maade, at Forligsmanden kun kunde tage Spørgsmaalet op til ny Mægling, enten isole-ret eller ogsaa føre det ind i en fælles Ordning, saafremt der fra begge Parter og fra politisk Side blev rettet Henvendelse til ham derom.

Det var de tre Betingelser, man stillede, to om man vil: begge Parter og fra politisk Side, og det viste sig, saadan staar det for mig, i Udvalget, at kun en af Parterne havde